

1.831

UČBENIK
VINKOVAČKE LUGAR. ŠKOLE

O

PORABI ŠUMA

SASTAVIO:

OSKAR AGIĆ

KRALJ. ŠUMAR. NADSAVJETNIKI
RAVNATELJ LUGARSKE ŠKOLE.

VINKOVCI 1923
TISKARA M. MATIČIĆ I DRUG

Predgovor.

Iznoseći u štampu „Učbenik Vinkovačke lugarske Škole dužnost mi je istaći, da je moj drug na spomenutoj školi, kr. šumarski nadinžinir Gjuro Strapajević moj izvorni rukopis o tom predmetu u nekim partijama prema svojem predavanju ponešto prekrojio. Na prijateljskom ovom trudu izričem istomu ovime svoju zahvalu i priznanje.

Isto tako moram sa topлом zahvalom istaknuti, da je moj mnogogodišnji drug u službi i neumorni majstor, šumarski savjetnik Gjorgije Koča iz blagomaklonosti i regbi očinske ljubavi prema meni i svrsi proveo ispravak rukopisa i otiska, na čemu mu bila najtoplja hyala.

Vinkovci mjeseca januara 1923.

Agić.

Ugljen može se paliti i u posebnim gvozdenim komorama, koje se izvana griju pak se kod ovog načina uz ugljen dobiju još i druge razne tvari, koje su u drvu sadržane kao octena kiselina, metilni alkohol, katran i t. d.

U predjelima, u kojima za palenje vapna sposobnog kamena imade, a goriva drva, naročito takova lošije kakvoće, neznatnu ili nikakvu vrijednost imadu, pali se kreč.

U nepristupnim šumama, osobito u predjašnja vremena, dok su još prometila nesavršena bila, a drva malo vrijedila, palila se je pepeljika, jer je to još jedina, dakako skroz neznatna mogućnost unovčivosti drva bila. Pepeljika je najizdešnija od bukovog drva. U industriji se rabi za proizvodnju stakla i sapuna.

Sva autorska prava pridržana.